

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Eneste Behandling af Forslag til Lov om Tobaksafgifter.

(Lovforslaget som vedtaget af Landstinget findes i Tillæg C Sp. 397, Udvalgets Erklæring og Indstilling findes i Tillæg B Sp. 625).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Sagen sættes til Forhandling.

Ordføreren (N. P. Jensen): Det er ikke ret mange Dage siden, dette Lovforslag forlod os og gik op til det andet høje Ting; naar det nu vender tilbage, er det ikke, fordi der er foretaget nogen reel Forandring i det, men der er gennemført et Par formelle Ændringer. For det første den, at Positionerne 254—256 i Toldloven af 1908 er blevet indført i selve det foreliggende Lovforslag; medens der tidligere kun fandtes en Bestemmelse om, at den gældende Lov af 1908 skulde falde bort undtagen paa dette Punkt. Paa lignende Maade forholder det sig med det andet Ændringsforslag vedrørende den ved tredje Behandling her meget omtalte Tarabestemmelse, som var fra Aaret 1912. Der hed det ligeledes, at Loven af 1912 ophæves med Undtagelse af denne Tarabestemmelse. Nu er i Stedet derfor Tarabestemmelsen indføjet i selve Lovforslaget, og saa falder hele Loven af 1912 væk. Der er altsaa ikke sket andet, end at man har draget Omsorg for, at de, der til daglig Brug skal arbejde med Loven, ikke længere behøver at gaa tilbage til de tidligere Love af 1912 og 1908, naar de vil se efter, hvad de ønsker at vide Besked om. Der er altsaa Tale om en rent formel Ændring og ikke om noget som helst reelt. Det viser sig da ogsaa, at de omtalte Ændringer, foruden at være tiltraadt af Finansministeren, her er tiltraadt af nøjagtig de samme Partier, som har vedtaget dem i det andet Ting.

Indstillingen fra Udvalget nu til eneste Behandling kan ikke foreligge, fordi Trykkeriet er ude af Stand til at arbejde — i hvert Fald arbejde med den Kraft, det tidligere har arbejdet med. Den siger imidlertid kort og klart, at de samme Partier, som tidligere var enige om Lovforslaget, atter er enige om det i nøjagtig den samme reelle Skikkelse, hvori det sidste forlod dette Ting. Naar dette er Tilfældet, vil ærede Medlemmer forstaa, at jeg med denne

fuldgyldige Motivering anbefaler Indstillingen til Vedtagelse i Dag af det høje Ting; det er akkurat det samme, som vi stemte for for godt og vel 8 Dage siden.

Røde: Det i Landstinget vedtagne Ændringsforslag tilvejebringer et overskueligere Udtryk for et Forhold, om hvilket der var Enighed i dette Ting, og dette har vi altsaa intet imod. Selve Lovforslaget vender nu tilbage til dette høje Ting i uforandret Skikkelse, for saa vidt angaar alle de Bestemmelser, som vi maatte tage Afstand fra ved dens Behandling her, og da nu ethvert Haab om en bedre Ordning er opgivet, og Lovforslaget foreligger i en Form, som vi i høj Grad maa misbillige, agter vi at give dette Udtryk ved vor Afstemning og stemme imod Lovforslagets endelige Vedtagelse. Deri ligger, som ærede Medlemmer vil vide, ikke, at vi tager Afstand fra en Tobaksbeskatning; vi har anvist den Maade, hvorpaa vi kunde tænke os en saadan gennemført, og vi har erklæret, at hvis Beløbet skulde blive noget mindre, end hvad Finansministeren havde Brug for, vilde vi give Kompensation derfor paa andre Love. Saaledes ligger Forholdet imidlertid ikke længere, nu er der kun Tale om, hvorvidt vi kan billige dette Lovforslag; det kan vi ikke, og derfor stemmer vi imod det.

I øvrigt ønsker jeg kun at berøre et enkelt Forhold, som har været Genstand for Forhandling i Udvalget i det andet Ting og Genstand for nogen Omtale ved Forhandlingerne i Dag i det andet Ting. Ved denne Forhandling og Omtale er det blevet fastslaaet — saaledes har jeg forstaaet det, men vil gerne have Bekræftelse derpaa —, at samtidig med at denne Lov har været til Behandling her i Rigsdagen, har den høje Regering gennem Handelsministeren ført Forhandling med Tobaksindustrien om Gennemførelsen af visse Bestemmelser, hvorved en vis Beskæftigelsesgrad indenfor Industrien skulde kunne sikres, at disse Forhandlinger gik ud paa, at Regeringen vilde yde direkte Pengetilskud til Industrien i Forhold til dens Produktion af Cigarer, hvilket fra Fabrikanternes Side skulde vederlægges med en Erklæring om, at et vist, ikke overmaade stort Antal Arbejdere skulde kunne holdes i Arbejde, men at disse Forhandlinger ikke desto mindre er strandet, fordi Fabrikanterne har erklæret, at selv dette direkte Pengetilskud fra Statens Side til Industrien ikke var af en saadan Art, at der kunde gives Garanti for en vis Arbejdsstyrkes Beskæftigelse indenfor Industrien. Jeg maa mene, at det er højst for-